

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum II. Decretalium, Per Triginta Titulos Distributum, In Quo Agitur
De Judiciis, Foro Competenti, Libelli Oblatione, Mutuis petitionibus, ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1708

§. IV. Quis sit effectus relationis?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73001)

erint, vel falsò, vel non ita se habere, qua scripta sunt, nihil à nobis videbitur iudicatum, priusquam contra scriptum fuerit, quemadmodum aliter res se habeat, quam nobis insinuatum sit. In eundem finem omnino facit lex si quis 1. C. de Relationibus, cuius tenorem retulimus superius.

2951. Ex istis iuribus clarè sequitur, posse appellari à tali sententia, etiam post rescriptum ad relationem, rescribenti Principi factam, si quis per eiusmodi sententiam se gravatum sentiat, ut constat ex iuribus illatis. Nec obstat, si dicas: à sententia Principis appellare non licet; sed appellare à sententia Iudicis, juxta rescriptum ad relationem sibi factam, est appellare à sententia Principis; ergo ab ea non licet appellare: Resp. enim data maj: N. min: nam hæc diversa sunt: sententia referentis, est sententia Principem consulentis, data juxta rescriptum Principis; aliud, sententia referentis data juxta rescriptum, est sententia ipsius Principis rescribentis; hoc est fallum; illud quidem verum; sed ex hoc non sequitur ab illo non posse appellari, quia rescriptum potest esse vitiosum ex falsa suggestionem; & ideo etiam in dict. L. 1. ff. de appellat: §. Huic 2. dicitur in casu talis rescripti (quando scilicet se aliter res habet, quam fuerit insinuatum) videri rescriptum, a consultatione Iudicis non appellandum, si quis fortè interlocutus fuerit, Principem se consulturum; eum possit per rescriptum provocare; quo textu expressè resolvitur, à sententia interlocutoria, qua interlocuitur, seu dicit, se causam referre ad Principem; per se loquendo, non posse appellari; dixi per se; secus enim est, si non daret copiam rescripti, vel si referret parte contradicente, ut constat ex dictis.

§. VI.

Quis sit effectus relationis?

2952. **R** Esp. hunc esse effectum, quòd sicut per appellationem, sic etiam per relationem, suspenditur iurisdicção Iudicis, causam ad Superiorem remittentis; probatur 1. ex c. Licet 5. de offic. Legati, ubi habetur, quòd, cum Tronenses Canonici, initio dissentientes, tandem unanimi-

ter Guilielmum, fratrem Abbatis Cassinensis, in Archiepiscopum elegerint, ejusquè electionem Episcopus Portuensis, tunc Legatus examinari præcepisset, & Abbas Cassinensis graviter apud Pontificem conquestus esset, quòd dictus Legatus, Nuntiis jam Romam missis, seu electionis causam ad Pontificem jam relatum, nimis malitiosè denuòd examinare præsumperet: Pontifex hanc examinationem, tanquam à non Iudice factam, & etiam jam ad suum examen delatam, censuit irritam, & inanem; hinc merito dictam, e. brevibus summatum, totum nigrum, seu textum, sub rubrica positum sic exhibet: ex quo delegatus causam retulit Pape. illius definit esse Judex.

2953. Probatur 2. ex L. ex illo 13. C. de appellat. ibi: ex illo tempore, ex quo in civilibus causis, que inter privatos moventur, consultaturum, vel relaturum te esse promiseris, vel appellationis, à te interposita, solennia compeleta fuerint, nihil post hac tibi quodlibet speciale, ac requisitum, vel quibuscunquè modis, favoris gratiam præferens, audiendum est: sed observandum, ut juxta priora statuta solennitatis morte expleto, gesta ad comitatum omnia dirigantur. Ex quo textu habetur: resolutionem nostram procedere, non tantum ubi causa jam ad Principem remissa est; sed etiam cum Judex inferior promiserit, se consultaturum, seu relaturum; quod tamen intellige, si partes editam sibi relationis copiam approbaverint; & ideo etiam D. Augustinus ad Clerum, & universam plebem Hipponensem, epist. 137. scribens, nomen, inquit, Presbyteri propterea non ausus sum de numero collegarum ejus, vel suppressere, vel delere, ne divinæ potestati, sub cuius examine causa adhuc pendet, facere viderer injuriam, si illius iudicium meo vellem iudicio prævenire: quod nec in negotiis secularibus Iudices faciunt, quando cause dubitatio ad majorem potestatem refertur, ut, pendente relatione, aliquid audeant commutare. Et in Episcoporum concilio constitutum est, nullum clericum, qui nondum convictus sit, suspendi à communione debere, nisi ad causam suam examinandam se non præsentaverit.

Habetur 2. resolutio illius questionis, 2954. an

an Judex, cum partium consensu, causam reassumere possit, si promissit, se illam relaturam ad Superiorem: Resp. enim posse antequam relatio, seu causa instructa Principi presentata est; non autem, post. Primam partem tenet glossa in dict. c. Licet V. transtulerat, arg. cit. L. 2. C. de Relat. relatæ Superius. Alteram verò Johannes Andreas, in idem c. n. 4. & alii; ne scilicet illudatur Principi, cui ex relationis presentatione, etiam contra partes, & ipsum Judicem referentem, jus jam quæsitum est; colligitur ex c. Bone 4. de postulat. Prælatorum: ibi: *si enim, postquam postulatio superscripti, quibus postulantium roboratur, & presentatur Romano Pontifici approbanda, possent ab ea recedere postulantes, nobis frequenter illuderetur, & judicium nostrum ex eorum pendere arbitrio videretur.*

2955. Ex hoc per oppositum colliges, quod, licet postulantes in dato casu non possint variare; possint tamen, antequam, Papæ postulationis causa presentata sit; quod idem dicendum venit de Judice relationis. Et quamvis hoc neget glossa in c. postulationem. 5. V. nullum, & c. de postulat. Prælat. V. permissione. Ducto arg. ex c. publicato n. 58. de elect. contrarium tamen est probabilius, ex dict. c. Bone. §. nec obstabat, per sensum contrarium, & docuit Hostiensis in Summa hujus tit. n. 12. Ioan. Andr. in hoc c. n. 8. Abb. n. 11. Inola & Abb. in cit. c. publicato, Syl. verb. postulatio q. 8.

2956. Nec obstat cit. c. publicato scrutinio, ubi id traditur de electione: est enim discrimen, quod actus electionis procedat secundum jus commune ex debito officii; consequenter, si legitime Suffragia data, & publicata sunt, resilire deinde non liceat, uti dicitur in c. 3. de elect. & cit. c. publicato: at verò actus postulandi tendat ad gratiam, & dispensationem impetrandam, contra juris communis tenorem; nemo autem gratiam, aut dispensationem petere cogitur; & reditus ad juris communis formam favorabilis, & plerumque permissus est.

2957. Habetur 3. acta per Judicem, postquam causam ad Superiorem remisit, esse invalida, & nulla, deducitur ex cit. c. Licet 5. de Offic. Legati, ibi: *de consilio Fratrum nostrorum examinationem secundam, tan-*

Tom. II.

quam à non suo Judice factam, postquam negotium ad nostrum fuerat translaturum examen, censuimus irritam, & inanem. Eandem resolutionem ex hoc textu deducunt Alagona in Compend. juris canonici, pag. 151. Vivianus in Rationali. 1. lib. juris Pontifici: pag. 413. Sanchez l. 8. matr. D. 14. n. 8. quos citat, & sequitur Barbof. in dict. c. Licet n. 1.

Ad extremum nota, factam à nobis in 2958. n. 2633. mentionem de supplicatione, quæ est quoddam juris remedium extraordinarium jure communi concessum, ubi appellationi locus non est, propter judicantis dignitatem; & differt ab appellatione, quod non ad Superiorem, sed ad eundem Judicem detur, & non nisi semel concedatur, & non habet locum, quando qualitas causæ non admittit appellationem. Fit tantum à sententia definitiva intra decendum, quando ordinarium appellationis remedium non amplius habet locum. Non suspendit executionem sententiæ, quamvis Victor, petens executionem, satisfacere debeat in casum succumbentiæ, se restitutum, quod per executionem receperit. De illa expressè habetur in authent. c. de Precib. Imper. offer. *Quæ supplicatio gloriosissimis Præfectis, vel eorum Consiliarijs, & causas introducentibus intra decem dies, post sententiam, offerenda est; quo subsecuto, sententia non aliter executioni mandabitur, nisi victrix pars dignam sivejussionem præbuerit, tantum restituendi cum legitimis argumentis, quantum fuerit in condemnatione, si legitimam retractationem sententia resolvatur; Nisi sub hac forma supplicatio porrigatur, executio causæ sine sivejussione procedet: retractationis jure illi servando, qui se gravatum putaverit, ut intra biennium supplicare possit Imperatori.*

Not. 2. in casu, quo fiebat supplicatio, 2959. faciendam fuisse, non allegando Judicem malè, vel imperitè judicasse; sed potius, prætextu erroris proprii, vel malæ informationis, vel alicujus circumventionis ab Adversario factæ. Huic juris remedio successit aliud pariter extraordinarium remedium, quod Revisio dicitur, de qua V. Haunold. tom. 5. tit. 5. à n. 498. ubi tradit seqq. 1. à petente revisionem esse deponendam certam pecuniam, filco applican-

Bbbbb

plican-

plicandam, si malè petita est; secundò, esse petendam in scripto, etiam pro sententia definitiva; tertio, si sententiæ interlocutoriæ revisi petita est, & retractata, causam principalem ad Judicem Cameræ remittendam esse, quarto, in revisorio non admitti novas probationes, & deductiones, quinto, an revisio suspendat executionem? Praxi loeorum attendendam esse.

ARTICULUS IV.

De reliquis ad hunc titulum pertinentibus.

2960. **N**ot. 1. posse quem appellare contra actum, ne fiat, licet appellans possit dicere, cum esse nullum; colligitur ex Layman in c. *dilecti* 1. h. t. n. 2. exemplum est, si Archiepiscopus conferat beneficium, cum conferendi potestate caret; tum enim, ne id faciat, appellari potest; & ideo, si probetur, collationem post interpositam appellationem esse nihilominus factam, collatio revocari debet; si autem non probet, esse factam post appellationem, adhuc contra illum agi potest per viam *nullitatis*, ut collatio irrita declaretur, tanquam facta à carente potestate conferendi.

2961. Not. 2. si appellans ad Pontificem prosequendæ appellationi terminum nimis longum præfigat, Judicem debere illi terminum assignare intra quem omnino ad Pontificem venire possit; & si intra tempus præfinitum id negligat, cogi posse, ut iudicio se submittat; ut dicitur c. *Personas* 4. h. t. cum tali casu possit declarare, appellationem esse desertam; sic Barbof. in dict. c. 4. n. 2. quamvis appellari possit à sententia declaratoria, lata super appellationis desertione ut diximus à n. 2888. quando autem in hoc c. dicitur: *sine contradictione aliquâ, iudicio tuo in his, quæ in questione vertuntur, stare compellas*; intelligitur quidem *tacitè sublata appellatio*, ut notat Lancelot. de Attentat. p. 2. c. 12. n. 45. sed appellatio *solum ulterior à sententia Judicis in ea causa*; non autem *à sententia super appellatione deserta*.

2962. Not. 3. appellationes extrajudiciales juxta Sacros Canones rectius dici *provocationes*; ut patet ex c. *cum sit* 5. h. t.

ibi: *nec solent hujusmodi dici appellationes, sed provocationes ad causas*; & hujusmodi *provocantes* passim etiam extra iudicium audiri. Deinde quando dicitur, *appellantem à sententia*, si intra præfixum tempus non prosequatur appellationem, *videri causâ suâ accidisse, nec amplius super eodem negotio impediri*, intelligendum est, ubi appellans habet legitimam personam prosequendi appellationem; unde non procedit in Procuratore, qui non potest illam prosequi defectu mandati; sic Lancelot. cit. c. 12. à n. 1.

2963. Not. 4. si à Judice inferiori unus appellat ad Papam, & alius ad inferiorem, appellantem ad Papam, à Judice inferiori citatum, debere coram illo comparere, saltem, ut alleget suam appellationem; secus, valiturum processum Judicis inferioris, *nisi sciverit, appellationem ad Papam esse interpositam*; per c. *si duobus* 7. h. t. Ex quo deducitur, quòd, si Judex sciens, se non esse Judicem competentem in aliqua causa, & nihilominus pronuntiavit, se esse competentem in ea, *gesta per eum in hoc casu non valebunt*; cum certus sit de carentia suæ jurisdictionis; sic Barbof. in L. *si quis ex aliena*, n. 97. ff. de *judic*. Sic etiam processus, contumaciæ punitivus, *Judicis scientis, se non habere jurisdictionem*, est nullus, ut per Navar. in cap. *cum contingat*, de rescriptis, 11. causâ nullitatis, à princip.

2964. Not. 5. annum *primum*, ad prosequendam appellationem à lege, sine Judicis Ministerio concedi simpliciter, & integrum, ipso jure; *secundum*, ex causa: *tertium*, per viam restitutionis, c. *Ex ratione* 8. h. t. ibi: *si appellationem, biennio elapso, interpositam à sententia, contra vos prolata, prosecuti non estis* (dummodo prosecutionem ipsius per impotentiam vos constitit omisisse) *nolumus, quòd justitia vestra debeat præjudicium generare*; ita Joan. Andr. hic n. 17. vers. *sed quid si tertio*, Abb. ibid. n. 3. notandum tamen, quòd hic annus *tertius*, qui concedi potest, *viâ restitutionis in integrum*, propter impedimentum, quod fuit in secundo anno, non debeat esse *integer*, sed solum *ad tantundem tempus*, quantum fuit impedimentum; sed prius probandum esse impedimentum, cujus causâ non potuerit appellationem prosequi, ut liquet ex dict.